

er, at der ikke i Forslaget er stet nogen Forandring i Bestemmelserne om snævre Skorstene, og det er for mig det Afgjørende til at stemme for Lovforslaget, som det foreligger, idet jeg jo indrømmer, at ved at slippe for de snævre Skorstene opnaas der i mange Tilfælde et virkelig Gode.

Raben: Da der er foretaget en hel Del Forandringer i Lovforslaget, siden vi havde det til Behandling i Fjor, og da jeg havde den Ære at være Medlem af det Udvalg, som dengang behandlede Sagen, tør jeg maaste tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger i Anledning af disse Forandringer. Den første større Forandring er den, der er foretaget i § 1, idet Paragrafen jo, medens den tidligere gjaldt enhver ny Bygning, der tækkes med Straa, Rør eller ligesaa let antændeligt Materiale, nu kun gjælder saadanne Bygninger, for saa vidt de ere bestemte til Beboelse for Mennesker eller Opholdssted for Dyr. Det kan jeg fra mit Standpunkt ikke have saa syndelig imod. Jeg mener ogsaa, at det kan være umødvendigt ved Tækning f. Ex. af Stenblader, ligesom overhovedet af Bygninger, der bruges udelukkende i andet Næmed end til Ophold for Mennesker og Kreaturer, at benytte den omtalte Jerntraad. Dernæst er man jo endvidere kommen ind paa, at man til Fastgjørelse af Taget kun skal tække med galvaniseret Jerntraad i en Bredde lig Dørens Bredde plus $1\frac{1}{2}$ Alen til hver Side; det vil vel altsaa blive en 5 Alens Bredde. Jeg holder ikke videre meget af det, jeg vilde langt have foretrukket, at man havde beholdt den tidligere Afgørelse, at paa alle saadanne Bygninger skulde Taget fastgjøres helt igjennem med galvaniseret Jerntraad. Paa den anden Side indeholdes der dog en vis Betryggelse i, at der i en Bredde af 5 Alen over enhver Dør bindes med galvaniseret Jerntraad. Man har jo ogsaa i denne Paragraf nævnt et andet Alternativ, idet den bestemmer, at man enten kan tække med galvaniseret Jerntraad eller anbringe et Jernildgitter i samme Bredde over Døren. Jeg tror nu, at disse Ildgittere ikke ville faae nogen syndelig Fremtid for sig, thi de ere altfor dyre. Det er opløst i det andet Thing, at et Ildgitter koster indtil 14—16 Kr., naar det skal være 5 Alen bredt, og der skal jo anbringes en meget stor Mængde saadanne Ildgittere omkring paa Bygningerne. Paa en Bondegaard skal der være 2—3 over de forskjellige Udgangsdøre og saa endvidere over Dørene til Høstestalden, Kvægstalden, Svinehuset, Hønseluset, Duehuset, og alle de Steder,

hvor der er levende Kreaturer. Selv paa smaa bitte Huse, hvor der kun holdes een Ko, vil det maaste være nødvendigt at anbringe 3—4 saadanne Ildgittere. Jeg tror, at det er altfor kostbart, og at Beføstningen ved helt igjennem at binde med galvaniseret Jerntraad langtfra vil blive af den Størrelse som Beføstningen ved Anbringelsen af Ildgittere. Jeg tror som sagt at det vilde blive det Allerbilligste, at man helt igjennem ved nye Bygninger eller Omlægning af gammelt Tag bandt udelukkende med galvaniseret Jerntraad, og det gaar jo mere og mere op for Alle, at det efter de Erfaringer, man indhenter, har stor Betydning med Hensyn til Tagets Nedskridning. Man har nylig læst om en Ildbrand i Nærheden af Viborg, hvor det udtryffeligt fremhævedes, at det Tag, som var fastbundet med Galumfimer, skred ned i et Dieblit, saa at det ikke var muligt at redde Noget, medens det, der var fastbundet med Jerntraad, blev liggende og brændte ud paa Spærtræerne, saa at man i lang Tid kunde komme ind i Bygningerne for at redde. Naar der er saa stor Fordel, som det synes efter disse Erfaringer, vilde jeg langt have foretrukket, hvad vi vedtog i Fjor, at der skulde bindes helt igjennem med Jerntraad, fremfor at man skal lægge Taget op i disse Belter, men, som sagt, Noget er bedre end Intet, og jeg skal iøvrigt ikke have noget Bæsentligt at indvende mod Paragrafen. Jeg kan til Nød gaa med til den, skjøndt jeg vilde have ønsket, at den ikke var bleven forandret. — En anden Forandring, som jeg vil tillade mig at omtale, er stet i § 4, hvori der er gjort den Forandring, at enhver Skorsten fra Grundfladen indtil mindst $\frac{1}{2}$ Alen over denne skal opmures i Kalk af helbrændte Sten. Det er Noget, som tillader mig meget, thi jeg har ved tidligere Veiligheder, hvor denne Sag var under Forhandling, stadig anket over de Skorstene, der blive opførte af raa Mursten. Der er altsaa her gjort et Skridt henimod, hvad jeg ønsker, ved at man er kommen saa vidt, at det er paabudt, at der mindst $\frac{1}{2}$ Alen fra Grunden skal mures i Kalk og med helbrændte Mursten. Det staar for mig, at mangfoldige af Ildbrandene omkring paa Landet opstaa gennem daarlige Skorstene, der ere opførte af raa Sten. En saadan Skorsten er jo meget svag, og hver Gang den feies, bliver den tyndere og svagere. Den slaar meget ofte Revner, og derigjennem gaar Ilden ud i Straataget. Jeg tror, at det maatte være rigtigst, at man fuldstændig forbød Opførelse af Skorstene af raa Sten. Nu siger man jo nok, at Brandhynet skal efterse